

日本の思い出

Stud. Cosac Delia-Sandra, Anul III

Specializarea: *Limba și Literatura Japoneză - Limba și Literatura Engleză*, Facultatea de Litere, UBB

Mobilitate: Universitatea Musashino, Japonia, Semestrul 2: Martie 2024 - August 2024

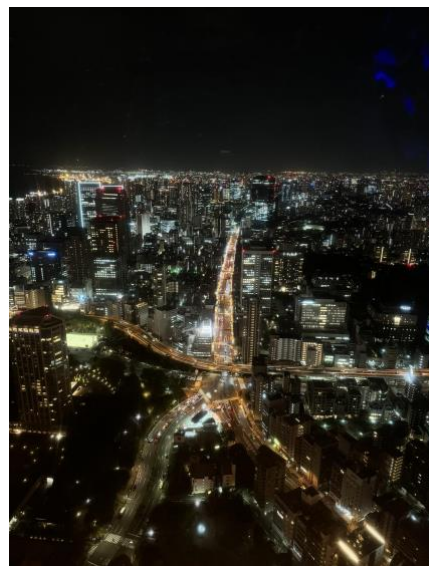
Am avut oportunitatea de a studia în Japonia datorită mobilității studentești realizată prin intermediul unui acord interuniversitar între Universitatea Babeș-Bolyai și Universitatea Musashino din Tokyo.

Decizia de a studia în Japonia a fost una spontană pentru mine. Deși, încă de la alegerea acestei specializări, îmi doream să ajung în Japonia, nu credeam că voi reuși să fac acest lucru cu scopul de a studia acolo. Văzând că mai mulți colegi s-au înscris pentru mobilități studentești, m-am hotărât să candidez pentru următorul semestru, crezând că toate oportunitățile din semestrul curent se încheiaseră. Însă, ca prin minune, schimbul de la Universitatea Musashino a fost anunțat și mi-am depus candidatura. O lună mai târziu, am aflat că am fost acceptată.

Pregătirile pentru plecare au fost complicate și pline de griji, iar, odată ajunsă în Tokyo, am întâmpinat o nouă provocare: explorarea unui oraș atât de diferit față de cel din care am plecat. Însă tocmai acest lucru mă entuziasma cel mai mult. Primul loc turistic pe care l-am vizitat după ce m-am acomodat a fost faimosul Tokyo Tower. Îmi doream de mult să pot vedea

luminile orașului Tokyo cu ochii proprii și, în sfârșit, am avut ocazia. Sentimentul provocat de a avea în față un oraș atât de mare și plin de viață este imposibil de descris, trebuie trăit!

Cu ajutorul studenților rezidenți japonezi de la cămin am avut parte de o primire călduroasă la Welcome Party. Acolo am făcut cunoștință cu ceilalți studenți străini ce veneau din culturi foarte diferite, însă cu toții aveam ceva în comun, și anume dorința de a experimenta stilul de viață japonez.

În luna aprilie, sezonul florilor de cireș este aproape de final, dar am avut noroc să le pot vedea înflorite chiar în prima zi, în drum spre facultate.

Cursurile, deși s-au dovedit a nu avea o dificultate prea mare, consider că reprezentau o provocare deoarece totul era predat în limba japoneză, fapt cu care nu eram obișnuită. La început am fost intimidată de nivelul ridicat de japoneză de la cursuri, dar, încetul cu încetul, m-am acomodat cu noul stil de predare și am ajuns să învăț mai repede datorită lui. Prezentările în limba japoneză erau nucleul principal al cursurilor, ceea ce m-a forțat să trec peste anxietatea cauzată de vorbitul în public. Studiul individual m-a învățat să îmi dezvolt abilitatea de gestionare a timpului, iar cel în echipă m-a ajutat să pun în practică cunoștințele de limba japoneză prin conversație.

Bineînțeles, am așteptat cu nerăbdare înscrierile în programul Buddy, ce oferă studenților străini oportunitatea de a interacționa cu cei japonezi. Împreună cu o colegă din Taiwan și cu două studente japoneze am format un grup, organizând activități împreună în fiecare lună. Comunicând doar în japoneză cu ele, aveam parte de un exercițiu constant al limbii, ce consider ca a contribuit enorm la exprimarea mea orală în japoneză. Până să ajung în Japonia, nu interacționasem cu vorbitori nativi de limba japoneză și, stând acolo, am realizat cât de important este acest lucru pentru însușirea cunoștințelor. Pot spune și că am legat prietenii neașteptate, în ciuda micii bariere de limbă. La încurajările lui Maju, una dintre studentele japoneze, le-am învățat chiar și câteva expresii în limba română.

Din punct de vedere cultural, așteptările mele cu privire la atitudinea japonezilor ca popor au fost nu doar atinse, ci și depășite. Nu pot spune că am avut parte de un șoc cultural, știind deja felul respectuos și organizat al japonezilor, însă am fost surprinsă de cât de adevărate erau toate lucrurile auzite. În mijloacele de transport era mereu liniște, iar pe scările rulante se respectă întotdeauna regula de a sta pe o singură parte, lăsând loc pentru cei ce vor să treacă. Ospitalitatea japoneză și-a făcut și ea simțită prezența, de la angajații magazinelor și ai restaurantelor până la șoferii autobuzelor ce salutau călătorii la urcare și anunțau înainte de a pune frână.

O întâmplare ce m-a făcut să înțeleg cât de corecți sunt japonezii a fost când, într-o zi, brelocul meu Kuromi a căzut în drum spre facultate fără ca eu să sesizez. Am observat acest lucru abia când am ajuns acolo și, văzând că nu este prin apropiere, deja îmi imaginam ca nu-l voi mai găsi. Însă, deschizând telefonul, am văzut că am primit un mesaj de la prietena mea Momoe, mai exact o poză tocmai cu acel breloc. Acesta a fost aranjat frumos pe marginea trotuarului, ferit de orice mașină, așteptând să fie găsit de persoana care l-a pierdut. Am fost fascinată de cât de mult respect au oamenii chiar și față de bunurile pierdute ale unui necunoscut.

La sfârșitul lunii iunie am fost invitată să țin o prezentare despre România copiilor de la Grădinița Musashino. A fost o plăcere să pot interacționa cu cei mici și să le prezint curiozități despre țara și limba noastră.

Am luat parte și la diferite activități organizate de *Centrul de limbi* de la universitate, ce aveau scopul de a introduce studenților străini diferite aspecte culturale și de viață ale

japonezilor. Am participat la ceremonia ceaiului, la o oră de caligrafie japoneză, am vizitat Muzeul Național din Tokyo și centrul de prevenire a dezastrelor. Aici, am trecut prin mai multe simulatoare, cum ar fi de cutremur, de incendiu și taifun.

În urma acestei experiențe, pot spune doar că îmi doresc să vizitez din nou Japonia, pentru a putea explora cât mai multe dintre locurile pe care le are de oferit. Deși am stat acolo o perioadă destul de lungă, nu am reușit nici pe departe să vizitez toate colțișoarele orașului Tokyo. În viitor sper să pot vedea și alte orașe faimoase din această țară minunată. În ceea ce privește limba japoneză, pasiunea mea față de aceasta s-a reaprins, fiind motivată să învăț mai mult ca niciodată. În prezent, deși nu am luat o decizie definitivă cu privire la ce voi face imediat după terminarea facultății, visul meu este să mai pot studia încă o dată în Japonia, în cadrul unui program de master.

Pentru a încheia, am un îndemn adresat colegilor mei de la specializarea *Limba și literatura japoneză*: dacă v-ați dorit vreodată să mergeți într-un astfel de schimb de experiență, însă îngrijorările v-au împiedicat, pot să vă spun că totul va merita odată ce ajungeți acolo! Nu vă simțiți intimidatți de diferențele culturale sau de distanță, ci bucurați-vă că aveți oportunitatea de a vă afla într-un mediu atât de diferit și de a face parte, chiar dacă pentru un timp limitat, dintr-o astfel de societate. Cele mai frumoase experiențe se întâmplă în urma deciziilor grele. Sper, prin urmare, că veți privi aceste oportunități cu inima deschisă și veți reuși să vă puneți fricile la o parte, făcând acest pas spre a vă împlini visurile!

頑張ってね！

